

Charita Ostrava, Kofenského 17, 703 00 Ostrava-Vítkovice, tel.: 596 621 094, bankovní účet 196352520277/0100

ČTVRTLETNÍK

Charity Ostrava ¹
Leden–Březen 2006

Financováno z programu
PHARE Evropské unie

AKTUÁLNĚ

Patnáct let působení Charity

Charita Ostrava si na přelomu ledna a února připomněla výročí svého 15letého působení v oblasti poskytování sociálních a sociálně-zdravotních služeb a pomoci občanům žijícím v ostravském regionu.

Naše organizace byla ustavena k datu 26. 1. 1991 olomouckým arcibiskupem jako účelové zařízení římskokatolické církve a od druhé poloviny roku 1996, po vzniku ostravsko-opavské diecéze, se stala složkou Diecézní charity ostravsko-opavské se samostatnou právní subjektivitou. Na samém počátku působení naši organizace bylo nadšení několika jedinců, kteří se po změnách v roce 1989 nebáli přijít s novými projekty. Tyto projekty, ke kterým můžeme přiřadit azylová zařízení pro osoby bez přístřeší či Charitní dům sv. Veroniky pro osoby s onkologickým onemocněním, vznikaly za výrazné finanční a metodické pomoci zahraničních charitních center z Rakouska a Německa a následné podpory Statutárního města Ostravy, Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, později pak i Moravskoslezského kraje.

Po patnácti letech aktivit funguje pod hlavičkou Charity Ostrava dvanáct zařízení, které zabezpečují sociální, zdravotní a humanitární pomoci lidem v nouzi, bez ohledu na jejich vyznání, rasu či národnost. Sítí středisek a denních center využívají senioři, osoby se zdravotním či duševním postižením, sociálně potřební klienti a lidé, kteří se dostali do krizové situace spojené často se ztrátou přístřeší. Zatímco v roce

1993 využilo služeb Charity Ostrava 200 klientů, v roce 2005 to již bylo 1977 uživatelů služeb.

Slavení 15. výročí svého vzniku pojala naše organizace jako příležitost pro poděkování lidem, kteří se významnou měrou podíleli či podílejí na fungování Charity Ostrava. Zároveň jsme uvedené výročí využili pro informování široké veřejnosti o nabídce služeb, které mohou být ku prospěchu potenciálními uživateli služeb, hledajícím námi nabízenou formu pomoci.

V rámci tohoto výročí mohli zaměstnanci a přátelé naší organizace prožít dne 6. 2. 2006 ve vítkovickém kostele děkovnou mši svatou slouženou Mons. Františkem V. Lobkowiczem. Dne 21. února se pak uskutečnila tisková konference a následně proběhlo setkání bývalých i současných vedoucích zaměstnanců a dalších spolupracovníků, kteří si mohli připomenout počátky i postupný vývoj Charity Ostrava. Tento den byl zakončen příjemným posezením při cimbálové hudbě v podání skupiny Vojtek, při kterém jsme mohli poděkovat lidem, kteří mají podíl na vzniku a působení naší organizace. Oslavy vzniku pak byly zakončeny „Dny otevřených dveří“, v rámci kterých jsme mohli představit naše střediska cca 120 zájemcům o činnost Charity Ostrava.

Doufáme, že nás Boží pomoc i podpora našich spolupracovníků, kteří nám pomáhají pomáhat, neopustí ani v následujících letech.

Martin Pražák
ředitel Charity Ostrava

DMS-ky pro Hospic sv. Lukáše

Od února 2006 je možné podpořit výstavbu Hospice sv. Lukáše v Ostravě-Výškovicích také formou dárcovské SMS. Stačí napsat zprávu DMS HOSPICLUKAS a poslat na číslo 87777. Cena jedné SMS je 30 Kč z této částky 27 Kč obdrží Charita Ostrava. Projekt DMS je společným projektem Asociace provozovatelů mobil-

ních sítí a Fóra dárců, organizace pro dárců usilující o podporu filantropie v ČR. Fórum dárců koordinuje projekt DMS a je pro neziskový sektor poskytovatelem přístupu k využívání služby DMS.

M. Monsportová

AKTUÁLNĚ

Tříkrálová sbírka 2006

Tříkrálová sbírka 2006 Charity Ostrava probíhala od 2. do 15. ledna 2006 ve spolupráci s Charitou sv. Alexandra v Ostravě-Vítkovicích a s dobrovolnickou Charitou v Brušperku. Kolednickým skupinkám bylo vydáno celkem 269 pokladniček. Koledování se zúčastnilo cca 800 koledníků a dětských koledniček. Vykoledováno bylo celkem 1 078 645 Kč, z čeho bylo Charitě Ostrava přiděleno 701 119,25 Kč. Vzhledem k tomu, že finanční příspěvky bylo možné poslat i složenkou, celkové vyhodnocení sbírky bude zveřejněno v následujícím období Sdružením Česká katolická charita, které je hlavním organizátorem sbírky.

Charita Ostrava použije přidělený výtěžek z Tříkrálové sbírky 2006 na tyto projekty:

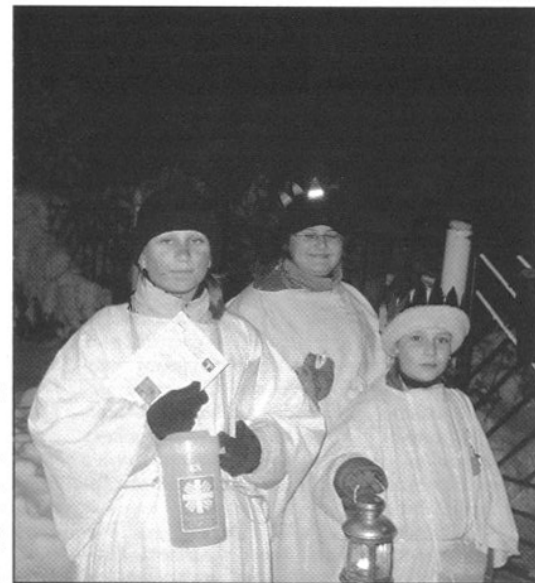
1. Automobil pro mobilní hospicovou jednotku
2. Výstavba hospice – pořízení pozemku
3. Rozvoj chráněných dílen – pracovní uplatnění handicapovaných lidí
4. Projekt „První šance“
5. Humanitární aktivity
6. Charitní středisko poradenských a sociálních služeb – provoz
7. Kontaktní místo pro osoby v nouzi – poskytování humanitární pomoci
8. Rekonstrukce Charitního domu sv. Františka – azylový dům pro osoby bez přístřeší

Na závěr Tříkrálové sbírky 2006 připravila Charita Ostrava ve spolupráci s Charitním střediskem dětí a mládeže Michala Magone Tříkrálové poděkování. Odpoledne plně zábavy, plavání, společenských her a soutěží ve sportovním areálu Střední školy

profesora Zdeňka Matějčka v Ostravě-Porubě. Součástí odpoledne bylo i příjemné občerstvení a sladké odměny.

Charita Ostrava písemně poděkovala všem svým koledníkům, ale i těm, kteří se na zdárném úspěchu Tříkrálové sbírky 2006 podíleli, tj. zástupcům obecních úřadů a kněžím z farností. Protože díky není nikdy dost, všem našim dárcům i koledníkům ještě jednou děkujeme za pomoc při realizaci sbírky a za pomoc těm, kteří to nejvíce potřebují.

E. Teicherová

Charitní poradna v novém kabátě

Každého, kdo prochází Jeremenkovou ulicí, kde ještě v minulém roce sídlila „Charitní sociální právní poradna a poradna pro ženy a dívky“, může překvapit nová informační cedule na dveřích tohoto střediska. Na ní je totiž tento původní název od 1. ledna 2006 vystřídán nápisem „Charitní středisko poradenských a sociálních služeb“. V čem tato změna spočívá?

Jak napovídá nový název, hlavním pilířem pomoci, kterou zde nabízíme, zůstávají poradenské služby (zejména poradenství v tíživé životní situaci, poradenství v oblasti sociálního zabezpečení a mezilidských vztahů, poradenství v problematice

bydlení a právní ochrany). Jako důležité doplnění těchto služeb pak slouží služby sociální pomoci. Ty zajišťujeme v aktuální sociální krizi a jejich nejčastější formou je nákup potravin, poskytnutí úvěrového jízdného, zajištění ošacení a případně finanční pomoc určená na vyřízení dokladů.

Věříme, že tyto realizované změny vycházející z potřeb lidí, kteří se na nás obrazení s prosbou o pomoc, napomůžou zcela naplňovat poslání střediska. Tím je nabízet pomoc při hledání možností řešit tíživou situaci v životě člověka a napomoci tyto možnosti realizovat.

K. Pekárková

Obyčejní lidé – obyčejné věci

Na jednom semináři dobrovolníků zazněla známá věta: „Dobrovolníci – obyčejní lidé, kteří dělají neobyčejné věci.“

Jedna dobrovolnice začala diskuzi: Co to vlastně jsou ty neobyčejné věci, které jako dobrovolníci děláme?

Shodli jsme se, že jsou zcela jednoduché – pomoc při jídle, vycházce, popovídání si, projevení účasti, vyslechnutí. Další uvažování - kdy se tedy

lidi vlastní zážitky dovedou až k dobrovolnictví a snaze pomáhat stejně postiženým.

Většinou však jsou dobrovolníci prostě stateční lidé, kteří se nebojí setkání se skutečným životem a jeho problémy. Cítí se jako součást lidského společenství a povinnost pomáhat patří k jejich citovému vybavení.

U tříkrálových sbírek Charity je to navíc o odvaze navázat kontakt s neznámými lidmi a požádat

obyčejné věci změnit v neobyčejné? Asi změní-li se naše životní či rodinná situace, přijde nemoc nebo jiné trápení. Tehdy, když si člověk nevystačí sám a potřebuje pomoc.

Pak už není podstatné, ke kterému moři pojedeme na dovolenou, ale jestli se dokážeme najíst, vstát z postele, domluvit s blízkými. Není pro nás významné setkání se slavnou popovou hvězdou či sportovcem, ale s někým, kdo se zajímá o náš osud, dokáže pomoci a přinese úlevu.

Přejeme si, aby náš život probíhal pěkně, bez potíží. Na dramatický příběh se raději podíváme v televizi, snad si i popláčeme. Jinak vnímáme, jestliže něco podobného postihne i nás. Některé

je o pomoc. Vydržet i odmítnutí, umět poděkovat za příspěvek. Význam sbírek je jistě ve získání finančních prostředků pro humanitární činnost. Stejný význam však má i to, že se dárci stávají jistým dobrovolníkem – dobrovolně přispěl na věc, kterou možná sám nikdy nevyužije.

Dobrovolníci dávají lidem přímou i nepřímou pomoc, cennou zvláště v oblasti komunikace a vztahů. Někdy, v určité chvíli, po určité době, může být pro někoho dobrovolník nejdůležitějším člověkem. Dává zklamaným lidem naději uvěřit znovu v lidskou souznalost. Zkrátka, neobyčejné věci pomáhá změnit zase v ty obyčejné součásti našeho života.

L. Benedíková

Otázky života

Hospic sv. Lukáše, který vyrůstá v Ostravě-Výškovcích, má své kořeny u nás, na středisku sv. Veroniky v Paskově. V naší službě onkologicky nemocným lidem máme smrt pořád nablízku. Je hodně těžké, že mnoho našich klientů sem přichází s myšlenkou, že se u nás nějak rozcvičí, posílí a půjdou domů. Snad jim to lékař neřekl, anebo se bál jim oznámit krutou pravdu, že už pro ně další možnost léčby není. Nebo tomu ani nechtěli rozumět. Nebo pro příbuzné bylo k neunesení, aby o této situaci se svým blízkým mluvili. Potom tento nemocný člověk přichází s touto otázkou až u nás a položí nám ji z očí to oči: „Sestřičko, pan doktor říkal, že mám rakovinu. Ale vždyť mi napřed řekl, že ji mám jenom tak trochu?!...“

Pane Bože, jak mám na tohle reagovat? Takto se v duchu ptá každá z nás.

„Víte, paní X, ono vůbec nezáleží na tom, jak to pojmenujete. Ale asi vám chtěl říci, abyste nečekala nějaké velké zlepšení, že už další léčbu nezná, kterou by vás znovu postavil na nohy. Je to přece jenom člověk a tady jeho vědomosti asi končí“, zni například odpověď.

„No, vlastně už mám taky roky, bude mi 85.“

„Jste věřící?“

„No pravdaže.“

„Víte, když se s Pánem Bohem znáte už tady, modlila jste se k němu, on zná vás, bude tam na té druhé straně určitě na vás čekat, tady to všechno nekončí. Napsal nám do Bible, že nás miluje jako nikdo na světě, počítá s námi. A má pro nás připravený Domov, kde už nebudou nemoci a bolest a taková nádhera, jakou si ani nedovedeme představit. Můžeme s tím počítat.“

Tento pravdivý příběh má otevřený konec. Nikdo z nás v tom novém „Domově“ ještě nikdy nebyl a nevíme, kdo tam odešel nebo odejde a kdo ne. Není to ani návod, jak se to má dělat. Každý člověk má svou cestu, jak řešit nejzávažnější otázku svého života.

Paní se zamyslela a trochu se usmála. Zdálo se, že se její myšlenky obrátily trochu jiným směrem, alespoň pro tu chvíli. Ale jestli se s Pánem Bohem zná, oni dva se spolu už nějak dohodnou.

L. Siudová

Vánoční setkání s klienty

Dne 19. prosince 2005 jsme uspořádali Vánoční setkání pro naše klienty. Byla sloužena mše svatá pro ty, kteří měli zájem a ostatní se shromáždili na našem středisku. Pozvali jsme domácí kapelu sourozenců Grigarových, kteří nám velmi pěkně zahráli především koledy, ale i jiné písně k poslechu i zpívání. Jedna naše klientka si pro nás připravila malé kulturní vystoupení, ve kterém přečetla báseň, kterou sama složila. Pro naše klienty jsme připravili také pohoštění, které našemu setkání dodalo příjemný domácí ráz. Myslím si, že se tato akce vydařila a těm, kteří se zúčastnili se velmi u nás líbilo a těší se opět na nové setkání.

M. Dostálová

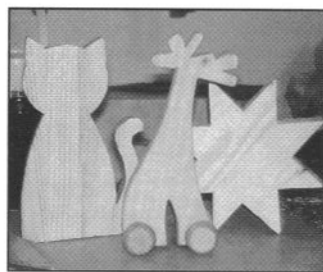

Co je nového v CHD Salvator?

Po poklidném prožití svátků vánočních a radostného konce roku se opět vracíme do „normálního“ života. Dřevodílna, která byla během minulého roku výborně vybavena díky dotacím MSK a MMO, je v provozu, a my máme radost, že si zde můžeme vyrobit něco pro radost ale i k užítku. Máme první vyrobené poličky, svícny, rámečky, dřevěné hračky a tak podobně. Také práce v kreativní dílně pokračují. Po pečení vánočního cukroví, výrobě novoročenek a vánočních dáreků, se kterými jsme se zúčastnili i výstavy v DDM v Krnově, se naše pozornost obrací zase k poznávání nových technik a přemýšlení o tom, co je pro nás „ta nejlepší parketa“.

Malujeme na sklo a na textil, batikujeme, věnujeme se keramice, pracujeme s papírem. Máme však i aktivity zaměřené na rozšiřování našich obzorů. Například v rámci poznávání zemí EU právě proběhl týden věnovaný Francii. Dověděli jsme se o zajímavostech Francie a Paříže, klienti si připravili povídání o Lurdech, společně jsme si připravili povídání o Edith Piaf a poslechli si její písně. Paní kuchařky nám připravily den francouzské kuchyně a my sami jsme si vyrobili a pochutnali na francouzském salátu. Už jsme zvědaví, která země bude nyní na řadě.

A víte, že se u nás vyplatí zapojovat se do aktivit? Každý měsíc totiž ti klienti, kteří mají nejvyšší účast na aktivitách a činnostech v domě a k tomu

dva vylosovaní senioři, kteří již na aktivity nestáčí (celkem 5-6 osob), navštíví krásný Hotel Cvilín, kde si mohou dát zdarma menu dle vlastního výběru. A to všechno díky sponzorům z Hotelu Cvilín.

A co nám udělalo ještě radost? Dva z našich klientů začali s pracovní terapií mimo naše zařízení. Jeden dochází do čajovny a jeden do umělecké chráněné dílny. A máme i další zájemce. S jedním klientem je v jednání dokonce Dohoda o pracovní činnosti s krnovskou firmou. Jsme všem, kteří nás podporují, a to nejen finančně, velmi vděční. Chcete-li, abychom Vám poděkovali osobně, přijďte.

J. Swiderová

Výstava amatérského tvůrce v Hrabyni

V průběhu měsíce února vystavoval v sále Charitního centra sv. Kláry své obrázky a fotografie Petr Porhansl, náš spolupracovník a obyvatel Rehabilitačního centra v Hrabyni. Narodil se v roce 1964 v Českých Budějovicích. Vyrůstal v Haklových Dvorech, malé vesnici na okraji jihočeské metropole, obklopené rybníky a borovými lesy. V sedmém měsíci života se poprvé projevila krvinná porucha, hemofilie A. Opakovaná krvácení do velkých kloubů, především kolenních, způsobila postupnou ztrátu pohyblivosti. Od osmi let chodí o berlích, na větší vzdálenosti užívá vozík. Díky obětavým rodičům mohl absolvovat z á k l a d - ní školu, střední ekonomickou školu nedokončil. Od roku 1988 žije v Hrabyni.

Kreslit se učil podle ilustrací Zdeňka Buriana, Gustava Kruma a dalších již jako kluk. Napřed zkoušel perokrešbu černou tuší, někdy kolorovanou obyčejnými vodovkami, později si oblíbil černé kuličkové pero. V malování dlouho hledal vhodnou techniku, která by byla co nejméně náročná na schnutí a přípravné práce. Pak se dověděl o akrylových barvách, které se ředí vodou jako tempery a po několika minutách schnutí jsou takřka nezničitelné. Ideální materiál pro samouka, který se učí každým dalším obrázkem. Podobně jako anonymní tvůrce středověku hledá náměty především v životě křesťanských světců. Miluje také koně. Proto si pořídil digitální fotoaparát, ale fotografování se ukázalo jako zajímavá samostatná výtvarná technika, která na nějakou dobu odsunula malování stranou.

Dostupnost výtvarných materiálů a různé příručky, podrobně ukazující „jak na to“, umožňují dnes i amatérovi zkoušet tvořit jako staří mistři. Radost, kterou toto snažení přináší samotnému „tvůrci“ i jeho blízkým přátelům, vyvážá ironický úsměv na tváři znalců umění.

F. Horsák

MASOPUST V CHARITNÍCH STŘEDISCÍCH

Masopust, neboli fašank, končiny či ostatky, je období zábav, karnevalů, plesů a lidových veselí časově ohraničené svátkem Tří králů na začátku a Popeleční středou na konci. Celé období vrcholí poslední tři dny před Popeleční středou, kterou začíná postní doba – příprava na velikonoční svátky.

Podle lidových tradic v úterý před Popeleční středou oslavy masopustu uzavíral masopustní průvod masek, lidová veselice a tzv. pochovávání basy, po kterém čas nezávazného veselí definitivně skončil. Sousedé si po půlnoci na rozloučenou zazpívali postní píseň a rozešli se domů.

Podle následujících řádků a fotografií můžete získat představu o tom, jak se masopust slavil na některých střediscích Charity Ostrava. (red)

V CHD sv. Václava

Dne 28. 2. 2006 se již tradičně u svatého Václava konal masopustní karneval s jedinečnou přehlídkou 13 masek v podání personálu a několika jejich

ratolestí, které byly vítaným zpestřením celé akce. Tímto musíme pochválit i klienty, kteří se tentokrát zapojili v hojnějším počtu do soutěže o nejlepší masku a jejich vlastnoručně vytvořené kostýmy vzbudily opravdový obdiv všech zúčastněných. Karneval obohatila i soutěžní hra kufř speciálně připravena pro seniory. Testovali jsme postřeh, chuť i čich – takže zábava opravdu nevázla. Velkým překvapením byla letos také jedna z našich klientek paní Forgačová, která pro tuto slavnostní příležitost složila úžasnou zahajovací báseň, kterou nám také přednesla. *I. Dluhašová, L. Zajíčková*

Denní centrum pro seniory

Pohádka v CHD sv. Zdislavy

Pouhé dva dny po návštěvě svatého Mikuláše se děti s maminkami v našem Charitním domě sv. Zdislavy opět shromáždily v herně plni očekávání. Tentokrát zde bylo připraveno jeviště i hlediště a všichni se velmi těšili na pohádku, kterou nám přijeli předvést herci z Divadla Petra Bezruče z Ostravy.

Herci si připravili jednoduché rekvizity a začali. Přestože byli pouze tři, předvedli soustředěným divákům Berušku, Mandelinku, Cvrčka, Komára a Žlutáška. Pohádka plná vtípů, veselí a smíchu, se jmenovala Beruščina detektivní kancelář.

Účinkující byli odměněni nejen potleskem a smíchem, ale i malými dárky, které věnovala Komerční banka. Z pohádky mohli mít radost

nejen obyvatelé našeho domu, ale i děti s maminkami z Armády spásy, kteří přijali naše pozvání. Po pohádce všem zúčastněným moc chutnalo malé občerstvení.

Za toto pěkné společné odpoledne chceme poděkovat zvláště paní Murkové a paní Císařové z Komerční banky, které tuto akci zprostředkovaly, a také hercům i zaměstnancům, kteří ji připravili.

kollektiv pracovníků CHD sv. Zdislavy

LIDÉ V CHARITĚ

Pro toto číslo Čtvrtletníku jsem požádal o rozhovor vedoucího Charitního domu pokojného stáří sv. Václava v Ostravě-Heřmanicích Ing. Jaroslava Doležela.

Pane vedoucí, mohl byste čtenářům Čtvrtletníku říci něco o své životní cestě?

Narodil jsem se 19. června 1960 v Rýmařově. Základní školu jsem navštěvoval v Lomnici u Rýmařova a po jejím ukončení jsem studoval Střední průmyslovou školu v Bruntále. Po maturitě jsem nastoupil na VŠ dopravy a spojů v Žilině a po jejím absolvování a roční vojenské službě jsem pracoval v Olomouci u ČSAD jako vedoucí autobusové dopravy. Po přestěhování do Ostravy jsem pracoval v ČSAO – opravách a po roce 1990 jsem nastoupil do Fakultní nemocnice v Ostravě jako vedoucí dopravní zdravotní služby. Nějaký čas jsem pracoval i v soukromém sektoru v kamionové dopravě, opět v Olomouci. Před pěti lety jsem se opět vrátil do Ostravy a nastoupil jsem do Charity Ostrava jako vedoucí

Domova pokojného stáří sv. Václava a jsem zde dosud. Pro charitu jsem pracoval již dříve, v rámci zmíněné kamionové dopravy jsem zajišťoval dovozy materiálu, kterým se vybavovala střediska Charity Ostrava.

Jak na Vás působí to klima, které nyní vládne ve vztahu státu a církve a týká se i charity?

Nepůsobí na mě dobře, že tyto vztahy nejsou vyřešeny a že se občas charitě, lidově řečeno, házejí klacky pod nohy. Vzhledem k potřebné práci a službě, kterou charita vykonává, mě mrzí nerovné podmínky charitních středisek ve srovnání s odpovídajícími státními institucemi.

Vnímají ty problémy i vaši klienti?

Domnívám se, že ne. Jsou rádi, že jsou zde ubytováni a že tu mají potřebné zázemí a klid pro svůj život. My se snažíme, aby ti, kteří určitou péči potřebují, ji měli v dostatečné míře, ale zase naopak chceme, pokud k tomu mají fyzické a duševní síly, aby byli maximálně soběstační, dovedli se o sebe postarat, ale při tom pocítovali jistotu, že v případě potřeby při zhoršení zdravotního stavu o ně bude postaráno. Někteří nemají své blízké zde v Ostravě a někteří vůbec nikoho nemají a ve svém bytě by byli odkázáni na pomoc terénních pracovníků. U nás mají tu jistotu, že v případě potřeby, např. i v nočních hodinách, o ně bude postaráno.

Jste spokojen s duchovní službou?

Jsem velice rád, že tu docházejí kněží a že tu máme pravidelné bohoslužby, jak církve římskokatolické, tak i Československé církve husitské. Máme zde kapli, která je stále otevřena i pro soukromou modlitbu nebo i k tichému přemýšlení. Ve svém bydlišti klienti jistě takovou možnost neměli, protože mnozí z nich byli odkázáni na pomoc druhých nebo na invalidní vozíček. Někteří klienti při příchodu říkají, že v kostele nebyli několik roků, protože jim to jejich podmínky neumožňovaly.

To výše zmíněné klima mezi církví a státem působí podle Vašeho názoru na celou charitu?

Domnívám se, že ano. Občas o tom jako vedoucí mezi sebou mluvíme a diskutujeme o skutečnosti, že jako charita, vzhledem k tomu, co pro společnost děláme, patřičné zázemí ze strany státu nemáme. Samozřejmě to působí i na psychiku většiny vedoucích.

Za rozhovor děkuje M. Machálek

BLAHOPŘEJEME

V období ledna až března letošního roku se dožívají významných životních a pracovních výročí tito naši spolupracovníci:

Brašová Markéta		Horváthová Marcela
Breníková Helena		Kristová Lenka
Čerbáková Ivana		Lhoňanová Zuzana
Fajkusová Radomíra		Molokáč Peter
Heneberková Jana		Čajková Anna

„Spravedlnost je podle mne v tom, že si druhého člověka vážíme kvůli pokladu, který je v něm ukryt. Tak jako si vážíme sami sebe. Neboť i on odráží stejné světlo, i kdyby v něm bylo sebedmíř patrné.“

Antoine de Saint-Exupéry

Do dalších let jim přejeme hodně zdraví, štěstí, pracovních i životních úspěchů a Božího požehnání.

Vážení čtenáři Čtvrtletníku, dovoluji, abychom na tomto místě, jménem Charity Ostrava vyjádřili upřímné poděkování panu Ing. Tomášovi Olbrechtovi za jeho spolupráci a pracovní nasazení na pozici ekonoma organizace. Do dalšího života mu přejeme mnoho pracovních úspěchů.

Redakční rada

„Ty nejlepší věci v životě mají cenu těch dobrých, které jsme kvůli nim museli opustit.“

aforismus

LIBREX, spol. s r.o.
sponzor Charity Ostrava

ČTVRTLETNÍK CHARITY OSTRAVA

Vydává ředitelství Charity Ostrava, Kořenského 17,
703 00 Ostrava pro vlastní potřebu nákladem 1000 výtisků,
neprodejné. Registrace: MK ČR E 14375
Zodpovědná osoba: Helena Breníková
tel.: 596 621 094, 595 627 063
e-mail: helena.brenikova@caritas.cz,
www.ostrava.caritas.cz

LP EFEKT, s.r.o.
sponzor Charity Ostrava